

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg takker for velviljen og håber, at det med ét spørgsmål vil være muligt at få svar på de spørgsmål, der allerede er stillet mange gange uden at være blevet besvaret.

Se, det her handler jo ikke om, hvad vi tror, at 15 lande kan blive enige om. Det handler om, hvad der er dansk politik, hvad vi vil prøve at præge beslutningerne med. Og det er da utroligt, at man af ordfører og minister fra det største regeringsparti ikke kan få et svar på, hvordan man fra dansk side vil søge at få det her løst.

Vi har intet fået at vide om den langsigtede afvikling. Hvad betyder det? Det er på sigt – 2040. Man kan da ikke være bekendt at vedtage noget i Folketinget, som er så uklart. Det kan alle jo sige uden at forpligte sig til noget, uden at det kræver noget efterfølgende.

Derfor får man da en mistanke om, at man har de pæne ord af hensyn til sin liberalistiske ideologi, men i virkelighedens verden er man meget godt tilfreds med, at det bliver udskudt, udskudt, og at landbrugsstøtten fortsætter.

Hvorfor kan afkoblingen ikke besluttes i 2004? Det har vi ikke fået noget svar på. Det er da det, Kommissionen lægger op til. Hvorfor kan man ikke fjerne den produktionsforvridende del af det direkte tilskud ved at afkoble det fra produktionen og så sige, at det bliver udbetalt mere generelt? Så præger det da i hvert fald ikke landmændenes produktionsbeslutninger og skader dermed ikke hele prisstrukturen. Støtter Danmark, at det sker med virkning fra 2004, altså en påbegyndt ændring på det tidspunkt?

Det sidste, da jeg kun har ét spørgsmål, handler om WTO-forhandlingerne og spørgsmålet om at stoppe den mest perverse del af EU's landbrugspolitik, nemlig dumpingen på de fattige landes markeder. Vil vi støtte, at den bliver afskaffet øjeblikkelig over en kun 1-2-årig periode?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Med hensyn til WTO-forhandlingerne arbejder man i øjeblikket på det, der hedder modaliteterne, altså hvordan vi inden udgangen af marts måned skal have fundet en model for, hvordan vi kommer videre. Dér bidrager Danmark positivt. Men det er jo, som hr. Jørn Jespersen formodentlig er vidende om, Kommissionen, der for-

handler på EU's vegne, men selvfølgelig med input fra de enkelte lande. Det er helt indlysende.

Der har vi et klart ønske om, at forhandlingerne om den afkobling, som hr. Jørn Jespersen er meget optaget af, i realiteten kan starte, så snart Fischler har fremsat sine konkrete forslag, som jeg sagde måske i december, måske bliver det først i begyndelsen af det nye år, hvor modaliteterne uden tvivl vil være et af elementerne, og det støtter vi fra regeringens side.

Hvorvidt det så kan træde i kraft i 2004 eller 2006, tør jeg ikke komme med noget konkret bud på, fordi Kommissionen i øjeblikket bl.a. også arbejder på nogle spørgsmål, som de enkelte medlemslande har stillet, om virkningerne af en sådan afkoblet model.

For hr. Jørn Jespersen må jo ikke være blind for, at det ikke er alle lande, der er positivt optaget af sådan en model, fordi man jo trods alt ønsker, at der også opretholdes en eller anden form for produktion i områder, som man ellers kunne forestille sig ikke ville være særlig attraktive at holde en produktion kørende i.

Så holdningerne er meget forskellige, og det er klart, at man jo også bliver nødt til at forholde sig til det. Det dér med at tromle en mindretalsbeslutning igennem, den mulighed eksisterer selvfølgelig heller ikke inden for EU's område. Men jeg håber, at hr. Jørn Jespersen har forstået det, ellers rækker mine pædagogiske evner ikke.

Første næstformand (Svend Auken):

Henrik Dam Kristensen som ordfører.

Kl. 15.40

Henrik Dam Kristensen (S):

EU's landbrugspolitik er en dyr fornøjelse. Det er den både for Fællesskabets forbrugere og for verdens fattigste fødevarerproducenter. EU's landbrugspolitik koster over 300 mia. kr. om året. Det svarer til ca. halvdelen af det fælles budget, og den er rettet imod blot 4 pct. af Unionens indbyggere. At det så samtidig er den mest velbeslåede del af EU's fødevarerproducenter, der modtager den største del af landbrugsstøtten, viser egentlig kun, hvor grotesk det hele er.

Når jeg starter med den konstatering, er det ikke, fordi jeg er imod den aftale, der blev indgået på topmødet i Bruxelles i forrige uge, for det er den, der baner vejen for den udvidelse, som er det allervigtigste. Men jeg vil gerne understrege, at nogle af de nuværende EU-lande, der i dag modtager mest støtte, også tog deres opbakning til udvidelsen ret dyrt betalt. Derfor